

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 21-28 februarie 2009

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0744/921.703

PELERINAJ

**în perioada 12 - 31 MAI din ORADEA se organizează
pelerinaj la:**

**PARIS – LOURDES – CASCIA – ROMA – FATIMA – MONTSERRAT
– LISABONA – SAN GIOVANI ROTONDO – ASSISI – PADOVA**

Numai 730 euro. Prețul include:

- transport cu autocar cu dotări după standardele europene;
- 13 cazări cu mic dejun, prânz, cină (conform programului detaliat).

Condiții de participare:

Disponibilitatea de a se supune la programul de pelerinaj.

Procedura de plată:

La înscriere se achită suma de **250 euro**, iar diferența în funcție de posibilități până la plecare (cel târziu 10 Mai).

Informații suplimentare și înscrieri la: CLAUDIU BODA

Tel: 0359/433 211 sau 0744/958 932; e-mail: claudiupelerinaje@yahoo.com

Grupul va fi însoțit de preot spiritual!

Asociația Caritas Eparhial Oradea

ANGAJEAZĂ

ASISTENT MEDICAL GENERALIST

Cerințe:

- autorizație ALP
- experiență minim 1 an
- utilizare PC
- cunoașterea unei limbi străine constituie avantaj

Oferim:

- mașină de serviciu
- program flexibil
- salar motivant

Contact:

CV se poate trimite pe adresa de e-mail caritaseparhial@yahoo.it sau se poate depune personal la sediul asociației str. Ep. Mihai Pavel nr.3, zilnic, de luni până vineri, între orele 9.00-15.00. Termen limită depuneri CV, vineri 26 februarie 2009, orele 13.00 Informații: tel. 0359/418 212

Regele deghizat

Odată demult trăia un rege care se hotărâse să testeze caracterul oamenilor săi. Deghizat în țăran, el a călătorit prin țara sa și de cele mai multe ori a fost tratat cu dispreț. Și-a dat seama că onoarea cu care era tratat ca rege nu venea din respectul pe care îl simțeau pentru bunătatea sa; mai degrabă era rezultatul fricii lor față de funcția și puterea sa. La un moment dat, unul dintre supuși l-a recunoscut. A protestat spunându-i să se întoarcă pe tron, să își ia hainele împărătești și să conducă așa cum face un rege.

Mai există un Rege ce călătorește deghizat. El s-a născut nu într-un palat regal ci într-o peșteră de animale. Deși Rege, nu s-a născut din regi, ci dintr-o simplă fecioară. Deși Rege, a trăit și a muncit ca tâmplar în micul oraș Nazaret.

După Învierea din morți, Isus “s-a arătat în alt chip” (Marcu 16,12). Discipolii săi nu l-au recunoscut imediat. Maria Magdalena, pe când era lângă mormânt, l-a confundat pe Isus cu grădinarul (Ioan 20,15). Pe drumul spre Emaus, cei doi discipoli au crezut că este un străin (Luca 24,18). Apostolilor care pescuiau pe lacul Galileii, Isus le-a părut un necunoscut, până când Ioan i-a spus lui Petru: “Domnul este!” (Ioan 21,7).

Isus ne-a arătat astfel că este prezent în toți oamenii. El ne spune la fel și în Evanghelia de astăzi. Afirmă că El a fost cel înfometat și însetat, gol și bolnav, străin și întemnițat în cei pe care noi i-am hrănit și le-am dat să bea, i-am îmbrăcat și i-am vizitat. El a fost de asemenea prezent în cei care au fost în situații dificile și noi nu i-am ajutat. “Adevărat zic vouă: Întrucât nu ați făcut unuia dintre acești prea mici, nici Mie nu mi-ați făcut.” Aceasta nu înseamnă că Dumnezeu și creaturile sale sunt identice prin natură ci prin har, ca membre ale Trupului Său, ca imagini vii ale Sale, ca temple ale Lui. Acesta este misterul prezenței vizibile a lui Cristos între noi, astăzi. Sf. Ioan Gură de Aur ne spune că mai sfânt decât altarul de piatră din biserică este altarul uman aflat la fiecare colț de stradă, pentru că pe primul se oferă Cristos, pe când al doilea este chiar Cristos.

La încheierea celui de-al doilea război mondial, un tânăr ofițer din armata Statelor Unite ajunsese pe o insulă din Pacificul de Sud, unde era o mare colonie de leproși. Plimbându-se pe acolo a văzut o călugăriță ce îngrijea bolnavii. Când soldatul a văzut picioarele infectate și rănilor supurând, l-au luat ametelele. S-a uitat la soră cum, cu calm și profesionalism, curăța rănilor, le ungea și apoi le bandaja. Uimit de gesturile senine ale călugăriței, soldatul a exclamat: “Nu așa face așa ceva nici pentru un milion de dolari!” Impasibilă, fără măcar să se întoarcă spre el, ea i-a răspuns: “Nici eu!” Pentru un milion de dolari nu ar fi atins acele răni urâte, dar pentru că Cristos se află în acei oameni respinși de societate, ea și-a părăsit casa, a mers mile depărtare pentru a-i îngriji, pentru a-l îngriji pe Regele deghizat.